

Annes historie

Anne er en ung kvinne på 24 år. Hun er mor til Ronny på 3 ½ år og Iselin på 2. Det siste året har hun vært alene med ungene etter at samboeren flyttet hjem til USA. Anne er frisør og jobber på en salong i sentrum av Småby der hun bor. Hun har beholdt leiligheten etter at Sam dro tilbake til USA og sliter derfor med økonomien, men prioriterer å bruke lønna på å bo fordi ungene trives og fordi de bor nær mormor og morfar.

Anne var utvekslingsstudent i USA da hun gikk i 2.klasse på videregående. Hun ble kjæreste med Sam og sammen med vennene hans begynte de å røyke hasj. Dette var helt vanlig i ungdomsmiljøet på Highschool, og ingen de kjente syntes å utvikle noen form for avhengighet.

Da Anne flyttet hjem igjen til foreldrene i Småby etter året i USA, følte hun seg ulykkelig og ensom. Hun lengtet etter Sam og vennene og oftere og oftere ble det til at hun brukte alkohol og hasj for komme seg gjennom tunge dager. Hun var flere ganger nære på å droppe ut av skolen, men med mye hjelp av foreldrene og samtaler med helsesøster klarte hun å gjennomføre videregående. Sommeren etter ble rusproblemene større og foreldrene var svært bekymret fordi hun ikke kom hjem på nettene og tydelig var ruset. De forstod snart at hun var blitt en del av et aktivt rusmiljø i Småby, men det var lite de kunne gjøre. Hun hadde noe kontakt med kommunens ruskonsulent, men var ikke interessert i noen form for behandling. Hun mente hun hadde full kontroll på rusatferden sin, men klarte ikke å følge opp jobbene hun ble skaffet mer enn noen uker av gangen.

Foreldrene og ruskonsulenten gledet seg med Anne da Sam bestemte seg for å komme til Småby for å studere. De to ble samboere og i løpet av kort tid foreldre; først til Ronny og så til lille Iselin. Anne sluttet med alle former for rusing så snart hun ble gravid, mens Sam fortsatte å røyke hasj og beholdt kontakten til rusmiljøet i Småby. Den lille familien var tilsynelatende velfungerende og uttrykte på alle vis at de hadde det bra. Sam studerte og Anne ble etter hvert frisør og trivdes godt i jobben sin.

Sjokket var stort da Sam fortalte at han ville flytte tilbake til USA. Han hadde gjenopptatt kontakten med ei ung kvinne han hadde vært kjæreste med før han flyttet til Norge og ville tilbake til henne. I løpet av få uker var han flyttet ut og Annes liv som alenemor begynte. Hun var svært lei seg og slet med å akseptere bruddet og sin nye livssituasjon. Som alltid stilte foreldrene hennes opp og bidro der de kunne.

En helg tilbød de seg å passe Ronny og Iselin slik at Anne kunne gå ut for å ha det litt moro. Etter å ha vært med venninner på et vorspiel og et utested og drikket ganske tett, bestemte hun seg for å oppsøke det gamle miljøet sitt. Hun brukte hasj og også noe som hun ikke visste hva var og ble med en gammel kjenning hjem på natta.

Da hun, fortsatt ruset, ville gå neste morgen, sperret han veien ut, slo og sparket og truet med at han ville drepe henne med en kniv han plutselig hadde i hånda, om hun gikk fra ham. I panikk hoppet hun ut et vindu i andre etasje og landet på asfalten fem meter nede. Naboene fikk tilkalt politi og ambulanse og hun kom raskt på sykehus. Hun fikk påvist et komplisert brudd i ankelen og et mindre brudd i lårbeinet i tillegg til hjernerystelse, sår og blåmerker.

Hun var tilbakeholdende med å fortelle hva som hadde skjedd, men både lege og sjukepleiere var sikre på at hun hadde brukt en eller annen form for narkotika. Når sjukepleieren på vakt forstår at Anne har barn og kjenner henne igjen fra ungdomstida, blir hun så bekymret for barnas situasjon, at hun sender en bekymringsmelding til barnevernet. Hun kontakter også sykehusets sosionom fordi hun mener Anne må ha hjelp med rusproblemet sitt.

Anne kommer seg ikke som forventet, bruddet leges ikke, hun trener bare motvillig med fysioterapeuten, hun klager over hodepine og ber ofte om smertestillende og sovemedisin, bryr seg lite om ungene når de er på besøk, men benekter at hun har rusproblem og vil ikke snakke med sosionomen. Og så skal hun skrives ut....